

U

K

O

N

3

3e jaargang

1979

N. I. K. S.

naar integratie kinderseksualiteit

orgaan van de Landelijke Werkgroep Pedofilie / werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties
van de Nederlandse Vereniging tot Seksuele Hervorming

Redactie-adres

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

Redactie

Dr. F. Bernard
Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga

De kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen van de redactie te zijn, bij voorkeur getypt.

Voor het dagelijks beleid is de redactie verantwoordelijk. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

Abonnementen

De abonnementsprijs bedraagt f 19,75 per kalenderjaar, inclusief verzendkosten. Opzegging vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie.

Losse nummers

Nederland f 1,50
België Bfr 25

Losse nummers zijn o.a. verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

Betalingen

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGP/wg. emancipatie oudere-jongere relaties, Postbus 540 te Zoetermeer. Vermeldt a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegezonden accept-girokaart.

3e jaargang nr. 3

maart 1979

UIT DE INHOUD:

	blz.
VAN MELAI IS NIETS TE VERWACHTEN - Jan Schuijjer	2
BRIEF WERKGROEP ROTTERDAM	3
ALGEMEEN JAARVERSLAG 1978	4
JAARVERSLAG 1978 POLITIEKE COMMISSIE	6
COMMISSIE WETENSCHAP VAN START - Gorrit Goslinga	7
INTERLOKAAL - Gorrit Goslinga	8
BUITENLANDSE ZAKEN - Gorrit Goslinga	11
vervolg BELEIDSNOTA LEEFTIJDSGRENZEN	12
MINISTER DE RUITER "STIEKEM VENTJE" - Gorrit Goslinga	16
GRAAG MET KINDEREN OMGAAN, een gesprek over pedofilie	16
RUDY (II)	23
65 JAAR	26
PLATENRUBRIEK	26
<u>adressen</u>	27

Let op! Correspondentie voor de Landelijke Werkgroep Pedofilie dient voortaan gezonden te worden aan het NVSH-verenigingskantoor: Postbus 64, Den Haag. Zie ook het artikel "Interlokaal": de betreffende mededeling op blz. 10.

van Melai is niets te verwachten door Jan Schuijer

De kans dat er binnenkort een wetswijziging komt die we enigszins verheugend kunnen noemen is vrijwel nul. Het feit dat we dat dan ten minste weten was het enige positieve dat ik mee kon nemen van de bijeenkomst van het Psychiatrisch-juridisch gezelschap op 10 februari jongstleden. Ik smaakte het genoeg, althans het voorrecht, in deze contactgroep van vakbroeders op genoemd terrein te zijn geïntroduceerd. Sprekers waren Prof. Melai over "aspecten van de zedelijkheidswetgeving" en Prof. van der Kwast over "decriminalisering van de pedofilie".

Eerstgenoemde is, zoals bekend, voorzitter van de adviescommissie-zedelijkheidswetgeving. Zijn verhaal bood ons een eerste kans om enig inzicht te krijgen in de wijze waarop hij tegen de strafbaarstelling van sex "met" kinderen aankijkt.

Lang hoefde ik hier niet op te wachten. Hoewel ik onvoldoende opving van een zich in een "ouwe jongens" sfeer afspelend gesprek waarin Melai het middelpunt was, noteerde ik wel de opmerking van Melai aan de zojuist binnentreden Van der Kwast: "Zeg, wat ga jij straks zeggen over die delicate kwestie van de omgang tussen ouderen en jongeren? Ik zal er zelf maar een paar zinnen aan wijden. Maar met dat idee dat we alles maar moeten schrappen zolang het maar lief en aardig is ga ik niet mee, dat is me te simpel."

In de verwachting, nu wel van Melai een minder simplistische beschouwing over de problematiek te kunnen aanhoren betrad ik even later de zaal. Na een, overigens boeiende, uiteenzetting over de zedelijkheidswetgeving, waarin spreker zich tegenstander van een aparte zedelijkheidswetgeving maar voorstander van een aparte wetgeving tegen seksuele misdrijven (tegen kwetsing, aanranding en manipulatieve verleiding) betoonde, kwam Melai aan de vraag toe of op het gebied van de seksualiteit een bijzondere bescherming gewenst is. Zet u schrap, lezer, voor de dus niet-simpele opvattingen van de voorzitter der regeringsadviescommissie: Op dit gebied behoort een inperking te worden aanvaard. De uitspraak dat een persoon geslachtsrijp is vanaf de geboorte is een stuk sofisme. Ze frappeert even, maar dan ook maar heel even. (Ze frappeerde mij, nim-

mer geconfronteerd met een geslachtsrijpe baby, juist bijzonder.) Bij volwassenen is van een intuïtieve terughoudendheid ten opzichte van kinderen sprake en die moet er ook zijn want, zo verduidelijkte de spreker later, het gaat er om hoe je als volwassene met kinderen om moet gaan en we moeten niet leven naar onze ingevingen, maar steeds met de vraag voor ogen: wat moet ik doen? We kunnen niet de vrijheid propageren zolang we als mensen met elkaar te maken hebben,

Tot zover Melai. Het verhaal van Van der Kwast bood tegen dit verbale geweld weinig tegenwicht, te meer doordat er een laatdunkende ondertoon jegens pedofilie in verweven zat.

Er is, zo betoogde Van der Kwast, een handjevol Nederlandse mannen, niet meer dan één op de duizend, die "ons" vragen, op hun manier te mogen deelnemen aan het maatschappelijk verkeer. Hoe is dat dan? Welnu, ze hebben een voorkeur voor omgang met kinderen. Daarvan zeggen ze: dit is niet zomaar omgang, nee, we hebben een grote genegenheid voor het kind en die seksualiteit is maar een onderdeel van de relatie. Het enige bijzondere van hun relatie is dat ze voorbijgaand is: als het kind ouder wordt stappen ze naar een ander kind. Ze noemen zich, in navolging van Von Krafft-Ebing "pedofielen". Er is onderscheid tussen "lieve" pedofilie en "kwade" pedosexualiteit.

Als je dan onder "pedofilie" alleen die mooie gevallen vat is er natuurlijk geen bezwaar meer tegen decriminalisering van pedofilie. Maar er zijn hier tegenwerpingen te maken. De tegenargumenten dat pedofielen engerds of devianten zijn of dat hun aantal te gering is om eer-

wetswijziging te rechtvaardigen neemt spreker niet serieus. Ook het bezwaar dat kinderen niets voor zo'n contact voelen lijkt niet steekhoudend, pedofielen zijn bij kinderen "niet bij voorbaat aan het verkeerde adres; de kinderlijke onschuld is een kunstprodukt". Wel ziet Van der Kwast problemen bij decriminalisering. In de eerste plaats kan de wetgever moeilijk onderscheid maken tussen "goede" en "slechte" pedofielen. Verder heeft spreker kinderen na een sexueel contact in de knel zien komen. En voorts heeft de samenleving "nog heel wat uurtjes U" nodig voor ze aan wetswijziging toe is. Spreker verklaarde zich daarom geen pleitbezorger voor decriminalisering.

Beide heren adviseren de minister van justitie over de zedelijkheids-wetgeving. Melai doet dit als voorzitter van de eerdergenoemde adviescommissie. Nu is hij niet het enige lid van deze commissie, maar op de

ledenlijst hiervan prijkt ook nog ene Prof. Musaph, bekend uit Margriet en het boekje van Potrykers en Wöbcke. Zeker gezien Melai's opmerking aan Van der Kwast, vóór de lezingen, lijkt de verwachting gewettigd dat het rapport - Melai uitermate negatief zal zijn over wetswijziging. In dat geval is het misschien nog het beste dat dit rapport in het geheel geen wetswijziging voorstelt. De kans is groot dat zo'n advies door de Kamer van de hand wordt gewezen. Het zal dan nog wel enige jaren duren voor er een nieuw voorstel klaarligt, zodat ook wetswijziging nog jaren gaat duren. Hopelijk valt de schade mee, maar ik heb weinig hoop meer dat er een goed rapport - Melai komt, waarin duidelijk wordt dat de leeftijdsgrenzen weg moeten omdat ze kindersex criminaliseren. Melai's "intuïtieve terughoudendheid" ten opzichte van het kind zal er wel borg voor staan. Vuilnisman, kan die zak ook nog mee?

brief werkgroep Rotterdam

Onderstaande brief is door de Afdelingswerkgroep Rotterdam gestuurd aan alle club- en buurthuizen en speeltuinverenigingen in Rotterdam.

ref: commissie P.R.

Rotterdam, datum postmerk

Wij willen ons tot u richten met de vraag of er bij u belangstelling bestaat tothet doen geven van voorlichting over pedofilie / oudere - jongere relatie.

In het verleden is gebleken dat andere club en buurthuizen hiervoor belangstelling hadden.

Omdat wij weten dat er nog veel onbegrip bestaat over deze relatievorm lijkt het ons voor iedereen van belang mee te denken en te praten over b.v. de volgende uitspraken.

- Een pedofiel is een kinderverkrachter.
- Pedofielen zijn vieze oude mannetjes.
- Hoe zou papa en mama het vinden als ze wisten dat ik van Peter houd.
- Dat zal mijn kind nooit overkomen.
- Ik werd veroordeeld omdat mijn vriendje van mij hield.

Voor eventuele hulp en/of informatie kunt u een van de volgende telefoonnummers bellen.

010 - 280401

010 - 776151

010 - 265967

Schriftelijke inlichtingen via het secretariaat.

Kon. Emmaplein 1, te Rotterdam.

Wij hopen op uw reactie.

Met vriendelijke groeten.

P. Hoogland.

De Landelijke Werkgroep werd gedurende het jaar 1978 gevormd door de afgevaardigden van de afdelingswerkgroepen te Amsterdam, Eindhoven, Groningen, Den Haag-Leiden (die een füsie aangingen), Maastricht, Nijmegen, Tilburg, Utrecht, Venlo en IJsselstreek, alsmede een door hen gekozen dagelijks bestuur. De afdelingswerkgroep te Den Bosch verdween. Venlo kwam uit de oprichtingsfase. Tilburg besloot niet langer aan het werk van de LWG deel te nemen. Utrecht kreeg een dependance te Tiel. Contactadressen zijn er bovendien te Delfzijl, Rosmalen en Zoetermeer.

Het Dagelijks Bestuur bestond uit: Gerard Zwerus (voorzitter), Harry van der Lee (vice-voorzitter), Robert M. Boer (secretaris), Jan Schuijjer (penningmeester), Gorrit Gorlinga, Hennie Boselie, Frieda Kulche en Rob Gienow. De afvaardiging naar de verenigingsraad bestond uit Hennie Boselie en Gorrit Goslinga (reserve). Door verhuizingen (6 DB'ers deden dit) en andere persoonlijke omstandigheden stagneerde het DB-werk nogal eens, te meer door de vele commissiezetels die door DB'ers worden ingenomen. Het verschuiven van werk naar commissies kwam dan wel de overzichtelijkheid ten goede, maar niet de belasting van de DB-leden.

Als nieuwe adviseur werd benoemd de pedagoog Carl Huizinga.

Het jaar 1978 kende veel sterker dan het vorige een bezinning op het intern functioneren. Naast zeer zinnige voorstellen omtrent de structuur leidde dit ook tot enkele regelrechte conflictsituaties die energie opslorpten en niet bevredigend konden worden opgelost. De naar aanleiding van de discussies tijdens

het weekend te Valkenswaard (V-2, januari) geformeerde structuurcommissie bereidde de besluiten voor, te komen tot een verbeterde agenda-voering (te behartigen door de agendacommissie), intensiever communicatie met de afdelingswerkgroepen (nieuwe taakstelling van de nog steeds met de term visitatie gezegende commissie) en versterking van de redactionele formule van het blad NIKS tot intern communicatie-orgaan. De versterkte redactie stelde een door de LWG-vergadering bekrachtigd redactiestatuut op en gaf het blad tevens een uiterlijke vernieuwing mee.

De discussie over de naam van de werkgroep leidde nog niet tot een bevredigend resultaat. Besloten werd dat deze discussie in 1979 hervat zal worden in aansluiting op de be-raadslagingen over de nieuwe be-leidsnota, die door een gelijknamige commissie werd opgesteld. Deze nota dient als toekomstig verenigingsstuk ter vervanging van de be-leidsnota pedofilie uit 1974.

Een bijna geheel uit LWGP'ers bestaande AB-commissie ging van start teneinde activiteiten te plannen in het kader van het Jaar van het Kind (1979). Resteert vermelding van de zeer actieve politieke commissie, voor welke daden hier verwezen wordt naar haar eigen jaarverslag.

Zoals in het financieel jaarverslag aangeduid begon de LWGP de vormen van een uitgeverij aan te nemen. Naast het rapport leeftijds grenzen van de politieke commissie en een aantal bestaande uitgaven (congresbundel, bundel levensverhalen, af-fiches, folders) liep vooral de eind 1977 verschenen INFOmap hard. Zodanig zelfs dat voor begin 1979

een nieuwe editie gepland staat. De folders werden regelmatig bijgedrukt. De uitgave van een op buitenlanders gerichte folder moest wegens vertaalproblemen opnieuw worden uitgesteld.

De toegenomen belangstelling van het brede publiek wordt niet alleen hierdoor weergegeven, maar vooral ook uit de publiciteit die anderen verbonden aan ons werkterrein en onze manifestaties. Deels zijn deze al aangeduid in het verslag van de politieke commissie. Naast de Haagse rechtszaak mogen als belangrijkste 'gevallen' niet genoemd blijven de affaire van de Dordrechtse wethouder - die zijn zoontje niet kreeg toegewezen omdat hij samenwoont met iemand die op art. 247 veroordeeld is geweest - en de Arnhemse chemische castratiezaak - een man die opgepakt werd wegens een relatie met een jongen en de keuze kreeg tussen verlengd voorarrest of het castratiemiddel androcur. Deze zaak leidde tot kamervragen die - anders dan die n.a.v. de Haagse rechtszaak - uit voor ons gunstige hoek komen.

Als grootste publiciteit moet genoemd worden de uitzending van "een groot uur U" over pedofilie, eind oktober. Hoewel niet iedereen in de LWGP gelukkig was met de invalshoek, mag deze met onze medewerking tot stand gekomen uitzending gelden als een doorbraak in het bespreekbaar maken van het onderwerp naar het breedst mogelijke publiek. Reacties bewezen het effect van dit TV-debuut.

Als manifestaties kunnen voorst nog genoemd worden: onze aanwezigheid op de Rotterdamse seksbeurs, evenmin als deze beurs zelf voor herhaling vatbaar; en de slecht bezochte studiedag voor pastores, in maart op "Kerk en Wereld" te Driebergen.

Onbevredigend verliepen de pogingen tot een systematische aanpak rond vervolging en wetstoepassing. Deels kwam dit door haperingen in het DB, deels door de zwakke respons van de reclasseringseenheden, zonder welke een stelselmatige begeleiding van procesgangen ondenk-

tekst: Gorrit Goslinga

goedgekeurd door de LWG-vergadering van 3 februari 1979.

baar is. Ook voornemens tot zwartboeken en blauwdrukken in dit verband kwamen niet tot uitvoering. Besloten werd in 1979 te komen tot een justitiecommissie om dit deel van onze werkzaamheden te coördineren.

Begeleiding, doorgaans een zaak van de afdelingswerkgroepen, kwam nu wel van de grond, maar steeds incidenteel en zonder kennis te nemen van de ervaringen van anderen. Uitzondering was de situatie toen een aantal mensen het slachtoffer werd van aangiftepraktijken van foto-ontwikkelcentrales. Besloten werd het advies te doen uitgaan hiervoor van de diensten van Kodak Denemarken gebruik te maken, waarmee de ervaringen goed zijn.

Regelmatige contacten binnen de NVSH waren er met het algemeen bestuur en met de LWG Seks en Maatschappij. Op de NVSH-discussiedag over emancipatie (eind mei te Nijmegen) waren onze mensen kwalitatief en kwantitatief zo aanwezig dat het door anderen als dominerend werd ervaren (maar ze gaven toe dat dit aan de rest van de vereniging lag).

Buiten de NVSH werden de goede contacten voortgezet met het Hilversumse omroepbestuur, het Humanistisch Verbond en de Coornhertliga. De betrekkingen met de PSGV waren heterogeen. Voornemens tot samenwerking met COC en Schorerstichting bleven daarbij. Wel kwamen enkele zeer belangrijke contacten tot stand in de journalistieke wereld, vooral door toedoen van de politieke commissie.

Tenslotte de wetenschap, die belangrijk materiaal zal moeten aandragen voor de zozeer verbijde wetswijziging. Adviseur Carl Huijzinga en het NISSO verrichten empirische onderzoeken via ons. Medewerkers van het IKPP verrasten ons met de video-discussiefilm "Engeltjes op witte gymschoenen". Voorts liggen er contacten met het NCGV en met de juridische faculteit van de Erasmus-universiteit.

Voor 1979 is het voornemen ons te concentreren op drie speerpunten: de petitie tot wetswijziging, de juridische coördinatie en het wetenschappelijk onderzoek.

JAARVERSLAG 1978

POLITIEKE COMMISSIE

De politieke commissie bestond in 1978 uit Gerard Zwerus, Hans Zwerus en Jan Schuijjer, terwijl ook Hennie Boselie en Laurie Heesen er enige tijd deel van uitmaakten.

De commissie functioneert op basis van een op 2 april 1977 aangenomen besluit, waarmee werd besloten dat de Regeringsadviescommissie-zedelijkheidswetgeving de voornaamste doelgroep van de LWGP is en dat de politieke commissie de activiteiten m.b.t. deze doelgroep diende uit te voeren.

Aan het begin van 1978 was de stand van zaken als volgt. Er was sinds december een eerste concept klaar van een rapport "Leeftijdsgrenzen en de zedelijkheidswetgeving", bestemd voor o.a. Kamer en Commissie-zedelijkheidswetgeving, dat zojuist door een aantal adviseurs binnen de LWGP was becommentarieerd. Er waren drie zendingen "druppelbrieven" (brieven met informatiemateriaal) naar alle Tweede-Kamerfracties gestuurd, waarop alleen door de VVD-fractie was gereageerd met een behoorlijk positieve brief en de uitnodiging om eens langs te komen. Verder was er op politiek terrein nog niets aan de hand. Er was in de Kamerfracties nog niet over de leeftijdsgrenzenkwestie gediscussieerd.

Deze situatie duurde tot aan het voorjaar door. Intussen werd een tweede concept van het rapport - leeftijdsgrenzen samengesteld, aanzienlijk dikker dan het eerste, dat in april naar een groot aantal deskundigen werd gestuurd voor advies.

Bovendien werd in april een eerste bezoek aan de Tweede Kamer gebracht. Twee leden van de politieke commissie, versterkt met Henk de Boer en Paul van Brederode voerden een gesprek met de justitiecommissie van de VVD-fractie. Het was een open, oriënterend gesprek, waarbij tot verder contact werd afgesproken.

Intussen had ook het CDA gereageerd op onze "druppelbrieven". In afgemeten zinnen werd ons te verstaan gegeven dat de sexuele ontwikkeling

van het kind een zaak van kinderen en hun ouders is, waar "buitenstaanders" niets mee te maken hebben. (Dat die wet die kinderen en hun ouders juist dwarsboomt was daar toen blijkbaar nog niet bekend.)

In mei had, geheel buiten de commissie en formeel ook de LWGP om, een demonstratie plaats naar aanleiding van een rechtszaak voor art. 247. Deze zaak en demonstratie haalden de landelijke pers, radio en NOS-journaal en toen daarna een wakere journalist van Trouw een aantal Kamerleden naar hun opinie vroeg bleek de leeftijdsgrenzenproblematiek een politiek issue te zijn geworden. De opvattingen van de Kamerleden logen er overigens niet om. Verontruste CDA-ers kondigden zelfs aan, de minister van justitie aan de tand te voelen over het vervolgingsbeleid en de relativerende opmerkingen van de procureur-generaal in bovengenoemde rechtszaak. Ook de PvdA bleek nog niet geheel op de hoogte van waar het om ging, getuige Kosto: "De afweging tussen de tolerantie aan de ene kant en de bescherming van het kind aan de andere slaat voor mij vooralsnog naar het laatste door." Alleen VVD-er Nijpels had een verrassend geluid: "niet de leeftijd, maar de vraag of er sprake is van dwang moet criterium zijn voor de strafbaarheid."

Dus PvdA en CDA maar eens gebeld voor een onderhoud. Met de commissie-justitie van de PvdA werd eind mei gesproken, zonder veel resultaat. In hoog tempo somden onze gesprekspartners de ene enormiteit na de andere op (zoals: "voor het kind is de leeftijdsgrens niet zo'n probleem, want het wordt vanzelf zestien jaar"). Eind juni volgde een gesprek met CDA-fractieleden dat veel positiever was. In elk geval zat men ons niet de les te lezen en hoorden we hier voor het eerst bij onze gesprekken met Kamerleden dat het kind inderdaad sexuele verlangens heeft.

Na de zomer veranderde er toch wel iets. Zo moet een interview van Bibeb in Vrij Nederland met oud-

senator Brongersma (eind augustus) de nodige indruk hebben gemaakt in de Kamer. Zo ook bij Koos Postema c.s. die in dit interview aanleiding zagen tot een "Groot Uur U" over pedofilie, welk programma ongetwijfeld veel mensen aan het denken heeft gezet. Bij ons hernieuwd contact met de Kamer in december bleek het onderwerp al veel beter bespreekbaar, maar daarover later.

In het voorjaar was een nieuwe activiteit in voorbereiding: een petitie tegen de leeftijdsgrenzen, te ondertekenen door zo veel mogelijk deskundologen en andere betrokkenen. Coornhertliga, Humanistisch Verbond en Ds. Klamer werden bereid gevonden, naast de NVSH als initiatiefnemer op te treden. De petitie moet plm. maart 1979 worden aangeboden aan Kamer of regering.

Het tweede concept van het rapport werd door de LWGP in juni gewogen en nog te licht bevonden. Een derde, afgeslankt concept werd in juli en augustus geschreven, in welk concept meer werd benadrukt dat de leeftijdsgrenzen vooral een jeugdprobleem zijn. Dit concept werd uiteindelijk met wat laatste wijzigingen uitgegeven als NVSH-rapport "Leeftijdsgrenzen in de zedelijkheidswetgeving: bescherming of bedreiging?" Op 13 december werd

het aangeboden aan de vaste Kamercommissie voor justitie. Pers en radio besteedden in redelijke mate aandacht aan het gebeuren. TV was aanwezig, maar zond niet uit.

Het rapport werd goed ontvangen. Kort na de aanbieding liet een CDA-kamerlid zich er over de radio lovend over uit. Het is opmerkelijk om te horen hoe anders er nu over de leeftijdsgrenzenproblematiek wordt gesproken in vergelijking met het afgelopen voorjaar.

Naar verwachting worden de contacten met de Kamerleden voortgezet.

Concluderend: de belangstelling voor het onderwerp is gewekt, er is een stevige gespreksbasis en misschien is er nu reeds een Kamermeerderheid vóór een aanzienlijke decriminalisering. Waar het nog aan ontbreekt is een brede ondersteuning in het land. Onduidelijk is nog of wel voldoende wordt ingezien dat de leeftijdsgrenzen niet slechts een probleem zijn omdat er mensen zijn die zo graag met kinderen tussen de lakens willen. Wellicht is het jaar van het kind een goede aanleiding om de noodzakelijke verbreding van de discussie te doen plaatsvinden.

Jan Schuijjer.

Commissie Wetenschap van start

De februarivergadering van de LWGP had als belangrijkste besluit de instelling van een commissie wetenschap. Als drijvende kracht in deze commissie treedt op de Nijmegenaar Theo Sandfort. Hij heeft tijdens zijn stage bij het NISSO al een onderzoek in onze kringen opgezet en wil dat na zijn afstuderen graag ruimer uitbouwen. Hij meent goede kansen te hebben voor overheidssubsidie van een totaalproject dat zeven ton gaat kosten en zo'n zes jaar gaat duren. Wij willen even graag met hem samenwerken als hij met ons, want we kennen sinds de presentatie van het Rapport Leeftijdsgrenzen de behoefte vanuit het parlement aan gefundeerd cijfermatig bewijsmateriaal voor de stellingen in dit rapport - met name rond het schadelijkheidsvraagstuk.

De commissie, waarin verder de Gebroeders Zwerus zitten, is haar werk begonnen met een brief aan betrokken personen en instanties, waaronder de AWG's, waarin ze vraagt wat men vindt dat onderzocht moet worden, en in welke volgorde. Het resultaat zal een lijst van geplande deelonderzoeken zijn, die de commissie wil uitvoeren of doen uitvoeren. Deze lijst zal dan de kern van de subsidieaanvraag zijn.

Gorrit Goslinga

Belofte maakt schuld, we gaan de schade van de vorige maand inhalen. Het DB werkt voor het eerst sinds 1976 weer met iets als een beleidsplan: een mooi woord voor een verlanglijstje van goede voornemens. Gerard Zwerus sprak bij het begin van zijn vierde jaar als voorzitter van een aantal speerpunten, te weten de commissie wetenschap, de justitiële coördinatie, de petitie tot wetswijziging en de activiteiten rond Het Jaar Van Het Kind. Over de in de februarivergadering van de LWGP ingestelde commissie wetenschap bericht ik elders in deze NIKS. De poging, een commissie justitie te bezetten met advocaten van AWG's moet als mislukt beschouwd worden. Nu proberen we dit projekt van de grond te krijgen met rechtenstudenten van de Erasmus-universiteit en wellicht ook mensen uit de Coornhertliga.

petitie

De noodzaak van de petitie, waarvan de tekst in de vorige NIKS verscheen, is eens te meer duidelijk geworden door de ontmoedigende rede van de heer Melai (zie het verslag van Han Schuijer). Alleen met openlijke steun van diverse als bevoegd beschouwde organisaties en personen valt voldoende tegenwicht te geven aan het verwachte verwerpelijke advies van de commissie. De petitie is nu door de initiatiefnemers ondertekend en in een oplaag van 700 vermenigvuldigd ter toezending van mensen en instanties die we naast een klinkende naam tevens verdenken van een positieve betrokkenheid met de rechten van minderjarigen. Ook de Coornhertliga en het Humanistisch Verbond drukken de tekst in hun bladen af. Het werk rond de petitie is in handen van de politieke commissie, die de gelederen versterkt zag met Jos Spetter. Vorig jaar verwegenwoordigde zij Rotterdam in de LWGP.

Jaar van het Kind

Tot ons ongenoegeen moeten we genoegzaam vaststellen dat het alweer twee maanden oude Jaar nauwelijks leeft in de rest van de NVSH. De AB-commissie had bijna vanaf de oprichting maar één werkend lid, Hennie Boselie. In arren moede voegde hij zich

maar bij de politieke commissie die in de praktijk ook de publiciteitscommissie heeft opgeslokt (net zo'n siamese drieling dus als visitatiecommissie/agendacommissie/notulistenteam). Overigens beïnvloedt deze wijziging niet het budget van de commissie, en ook niet de praktische plannen. Zo is er ruimte voor de nieuwe, breder opgezette Infomap. Contacten zijn gelegd met de NOS-televisie; verder wordt gedacht aan een door jongeren rond Gerard Zwerus te organiseren manifestatie, of een congres, in het vroege najaar. Het stuk van de Delftse Comedie is aan alle NVSH-afdelingen tegen kostprijs aangeboden en radio STAD (Amsterdam) zal er in elk geval aandacht aan besteden. Daar ligt een aanknopingspunt voor verdere activiteiten in den lande. Om de vereniging nog wat op te warmen heeft Hennie Boselie een stuk gezet in het kader-organ. Weten trouwens alle lezers van NIKS dat dit maandblad gratis is voor elk NVSH-lid die 070-469709 belt en dat zegt: 'ik wil graag het Heen en Weer krijgen'?

drukwerken

Nu de voorraad oude Infomappen mee blijkt te vallen is er nog enig respijt voor de INFOMAP Van Het Kind. Wel al in herdruk zijn beide folders, binnenkort weer volop verkrijgbaar. Van de werk-

groepsfolder bereiken we dan de totaaloplage van 10.000. Het DB heeft besloten de buitenlandfolder te wachten tot - vermoedelijk in april - de naamgevingsdiscussie is afgerond.

Herdrukt zijn ook het Rapport Leeftijdsgrenzen (de eerste 500 gingen er in drie maanden doorheen) en - buiten onze verantwoordelijkheid - het NCGV-rapport 'Pedofilie en Samenleving' (3e druk). Onze gelijknamige congresbundel uit '77 is definitief uitverkocht. Wel nog volop verkrijgbaar is de verhalenbundel 'En me vriendje houdt van mij' (verhalen van jeugdigen over hun seksuele relaties).

b e m e n s i n g

Op grond van privé-redenen heeft Harry van der Lee zich uit het DB teruggetrokken. In de maartvergadering staat kandidaat voor het DB Els Peters. Els is tot nu toe het meest bekend als zeer meelevende vriendin van politiek en wetenschappelijk commissaris Hans Zwerus (niet te verwarren met zijn broer Gerard). Werkgroep Rotterdam en het basisonderwijs aldaar hebben al van haar kwaliteiten mogen profiteren. Samen met Jos Spetter beraamt zij een poging vrouwenemancipatie en kindere emancipatie op één lijn te krijgen.

Eind dit jaar treden secretaris Robert Boer en penningmeester Jan Schuijjer af. Hennie Boselie is van plan t.z.t. kandidaat voor het secretariaat te zijn; Jan zoekt naar een kandidaat-opvolger die in het DB stage kan lopen. Ook is een model opgezet voor onderlinge vervanging van DB-leden bij langdurige absentie.

M a a s t r i c h t

Uit de LWGP-vergadering van december liepen de afgevaardigden van Maastricht boos weg. Reden was dat een orde-motie van Amsterdam werd

aanvaard, de discussie over het functioneren van de vergadering te stoppen. Het DB ontving nu een brief van de AWG Maastricht met een uitnodiging tot een gesprek over deze affaire. Enigermate verbaasd, aangezien het geen DB-kwestie betreft, heeft het DB besloten een delegatie te formeren om te Rosmalen met de Maastrichtenaren te overleggen. De AWG Maastricht heeft aangekondigd niet in de LWGP-vergadering te verschijnen tot deze affaire is uitgepraat.

v o o g d i j

Iemand te Venlo was - en is - goed bevriend met een jongen van 14. De voogdes van de jongen zag in dit feit aanleiding met wegzenden naar een internaat te dreigen. AWG Venlo, gesteund door visitator Rob Gienow, spande zich in om de jongen in een ander gezin geplaatst te krijgen. Het resultaat is nog veel mooier: hij is bij zijn grote vriend in huis geplaatst. We wisten al dat zoiets in Rotterdam en Utrecht mogelijk was, maar voor het zuiden mag het een verrassend positieve ontwikkeling heten.

a n d r o c u r

Van het castratiefront ook weer het nodige te melden. We meldden al dat VN de hoofdpersoon interviewde en in het begeleidende stuk op de achtergronden inging. Enkele dagen eerder had NRC al een soortgelijk artikel geplaatst. Op 13 februari kwam Leo - zoals VN hem noemt, voor. De eis viel tegen: vier maanden met aftrek voorwaardelijk, met de voorwaarde zich te laten behandelen in een justitiële psychiatrische inrichting. Valt het vonnis niet mee dan overweegt hij hoger beroep. Nog een tegenvaller was het antwoord van minister de Ruiter op de vragen van kamerlid mevrouw Beckers. Hij spreekt de toch bekende milde jurisprudentie van de laatste jaren tegen, stelt

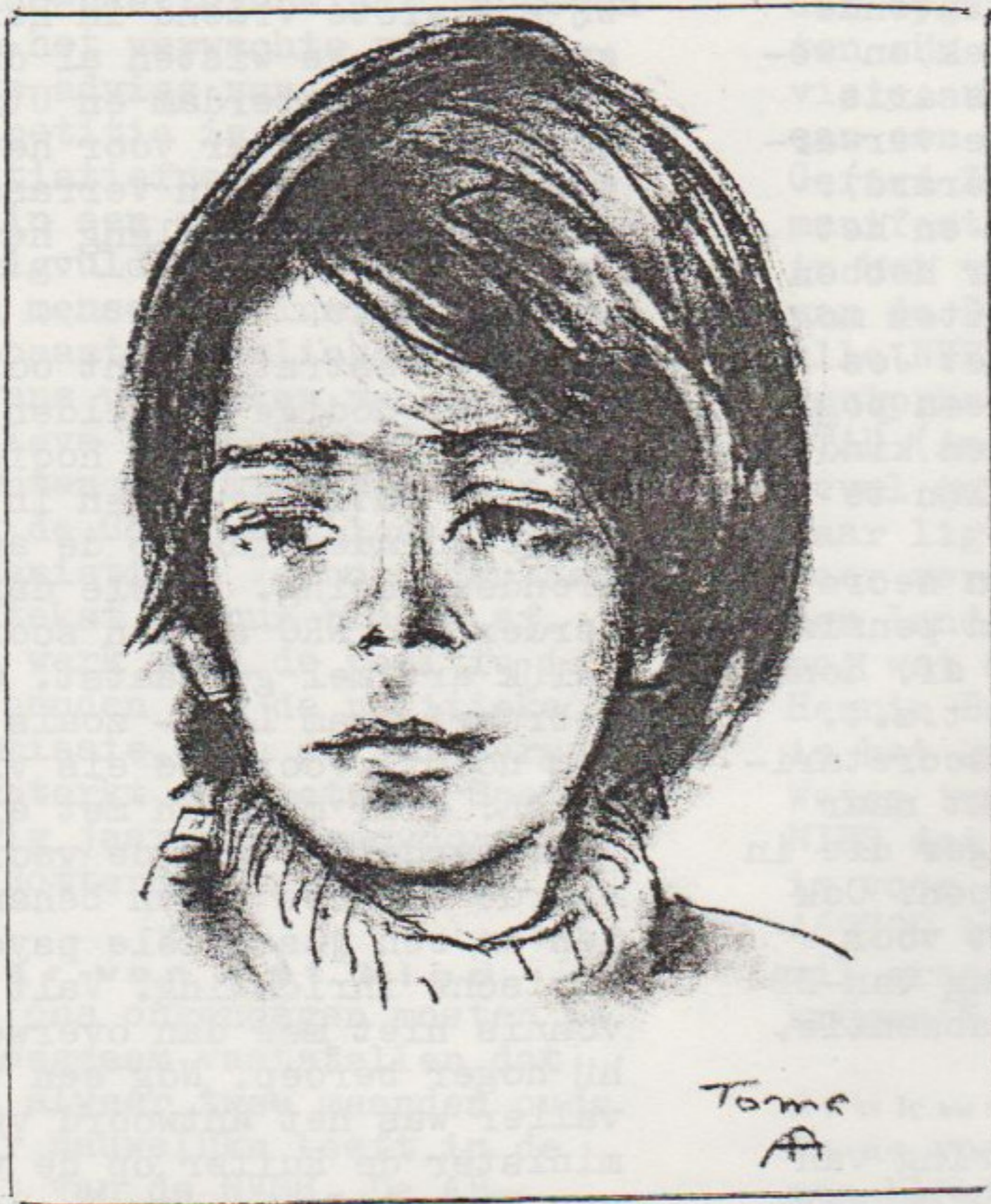
androcur veel onschuldiger voor dan iedere zinnige publicist, acht het middel ook toelaatbaar tijdens rechtelijke procedures en in het kader van TBR. Mevrouw Beckers, via mij en VN-redacteur Rob Sijmons gesouffleerd door de Stichting Biowetenschappen, laat het er niet bij zitten. Voor de VARA-microfoon meldde ze al te gaan aandringen op registratie van persoonlijkheidveranderende middelen waarbij justitie is betrokken. De publiciteit gaat ook voort: Brandpunt-TV en Panorama hebben interesse, het weekblad ook in de tweede affaire (zie NIKS 2). De man in kwestie heeft een goede kans niet verder vervolgd te worden en geplaatst te worden in een 'halfweg'-huis, om vandaar in de maatschappij terug te keren. Hij hoopt in

de volgende NIKS zijn levensverhaal te vertellen.

overigens

Gezien het nakende aftreden van Robert Boer, gaan we ons nu al uit zijn postbus terugtrekken. CORRESPONDENTIE VOOR DE L W G P VOORTAAN WEER VIA POSTBUS 64, DEN HAAG; bij voorkeur onder vermelding van de persoon aan wie men zich richt.

Aan de uitgevers van de wereldwijd verpreide Spartacus Gay Guide is gezien de vele overlast voortkomend uit een door hun toedoen in ruime kring gewekt misverstand, schriftelijk verzocht in hun volgende editie te vermelden dat wij geen contactbureau zijn, maar een EMANCIPATIEBEWEGING. Jè moet het regelmatig hardop zeggen, wil je het blijven geloven.

BUITENLANDSE ZAKEN

door Gorrit Goslinga

Laatst hoorde ik een nieuw argument tegen wetswijziging - het moet staan in een nog te publiceren Sekstant-interview waarvan ik de letterlijke tekst niet onder ogen heb gehad. Maar het argument moet ongeveer als volgt luiden: als in Nederland de leeftijdsgrens verlaagd of afgeschaft wordt, komen hier grote stromen buitenlanders naar toe en kun je een enorme toename van de jeugdprostitutie verwachten. Daar zijn best punten tegen in te brengen: bijvoorbeeld dat prostitutie dan maar scherper bestreden moet worden, of dat er landen zijn met een strenge wet en een veel massaler jeugdprostitutie dan hier. Maar het sterkste argument vind ik wel, dat de wets-toepassing in ons land al veel soepeler is dan in andere zgn. beschaafde landen. Daarvan volgen hieronder enkele staaltjes. Treffend niet kouter om de lezer te tonen dat je dankbaar mag zijn dat je tot de enkels in de stront staat waar anderen de rotzooi aan de lippen staat; ook om te zien dat ook elders een kettering in de publieke mening te bespeuren valt.

Verengde Staten

In het vaderland van Anita Bryant ligt de stad Boston, beroemd door zijn teaparty en zijn strangler. Een kriminele metropool dus, waar onlangs een man in een sauna werd gearresteerd omdat hij en een vijftienjarige jongen in elkaars bijzijn een stijve hadden. Dit schoolvoorbeeld van harde misdadigheid werd met voorbeeldige hardheid bestraft. De misdadiger werd tot tien jaar veroordeeld. Hij ontliiep zijn straf door naar het buitenland te vluchten waar hij hoopt asyl te krijgen.

Frankrijk

In Frankrijk geldt de leeftijdsgrens van vijftien jaar. Dus kon onlangs te Toulouse een man van 48 tot drie jaar gevangenis veroordeeld worden wegens seksueel verkeer met een meisje van veertien jaar en elf maanden. De man is kunstschilder en ooit aangetroffen in het bezit van tien gram hasj. De politie kwalificeert hem dan ook als 'een permanent seksueel gestoord drughandelaar'. Het dagboek van het meisje, waarin ze ontroerend haar gevoelens beschreef, werd het belangrijkste bewijsstuk. De Franse pers, Le Monde voorop, reageerde bijtend op het vonnis en herinnerde aan een wet uit 1975 die minderjarigen ongeacht leeftijd het recht op voorbehoedsmiddelen (gratis) toekent. Een andere journalist stelde, dat die ene maand ongetwijfeld het meisje gered zou hebben als de liefdesdoop door een heer uit het keurige milieu van haar vader had plaatsgevonden.

Israël

Nog opmerkelijker is de zaak in Tel Aviv, dezelfde week, waar een rechter erkende dat een 28-jarige man wekenlang onderworpen is geweest aan de verleidingspogingen van een twaalfjarig buurmeisje. Hij heeft zich - aldus de rechter - heldhaftig verzet tot hij bezweek. Wat we ons daar dan ook bij mogen voorstellen, het was de officiële reden dat het vonnis voor Israelische begrippen uiterst mild uitviel: twee jaar voorwaardelijk en een lage geldboete. Agence France Presse meldde het.

Pakistan

Deze zomer ga ik maar niet naar Pakistan. Daar zijn de oude wetten van de koran opnieuw ingevoerd. Alcoholgebruik leidt tot stokslagen, diefstal - ik niet, maar mijn vriendje steelt, zoals trouwe lezers weten - kost een hand, en zedendelicten worden bestraft met steniging.
* voor homoseksuele contacten 18 jaar!

Vervolg

Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming
BELEIDSNOTA
LEEFTIJDSGRENZEN

voorlopige
versie *

In het vorige nummer van NIKS werd van de nieuwe beleidsnota van de NVSH op het terrein van leeftijdsgrenzen het voorwoord en de eerste drie hoofdstukken afgedrukt. Hier vindt U het laatste hoofdstuk, waarin de uitwerking van de wijze waarop de genoemde doelstellingen bereikt kunnen worden is vastgelegd.

Na een discussie in de LWG-vergadering van maart, waar de tekst nog gewijzigd kan worden, wordt de nota voorgelegd aan de Verenigingsraad van de NVSH. Daarmee wordt het dus een NVSH-nota op het beleidsterrein van de LWGP/werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties. Overigens is het mogelijk dat aansluitend op deze nota een voorstel gedaan wordt de naam van deze landelijke werkgroep meer in overeenstemming te brengen met haar doelstellingen. Men zou kunnen denken aan iets als "werkgroep leeftijdsgrenzen".

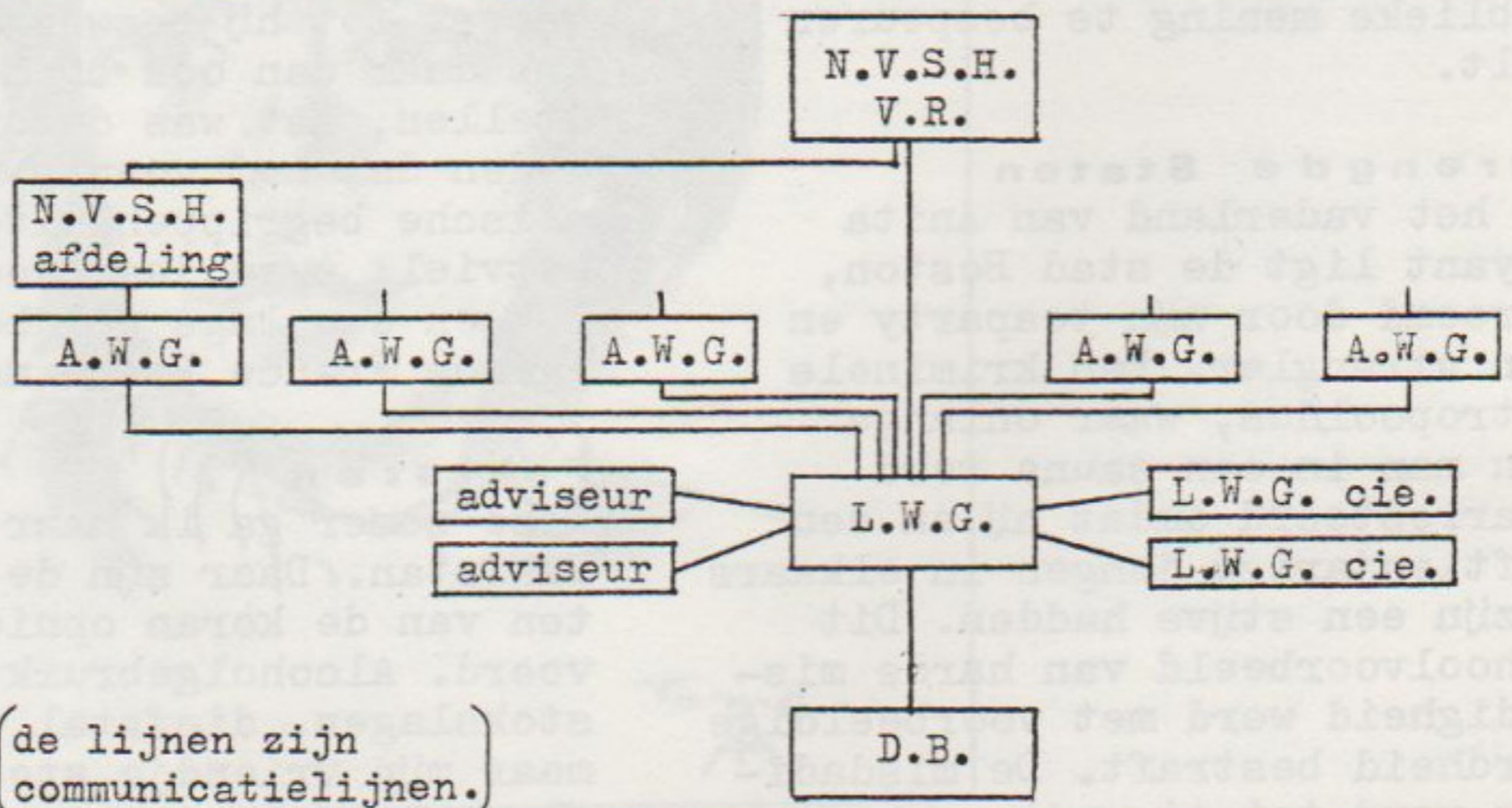
HOOFDSTUK 4. MIDDELEN

Om de in hoofdstuk drie genoemde doelstellingen te kunnen realiseren, staat ons een aantal middelen ter beschikking; middelen die kunnen worden onderverdeeld in interne en externe. Interne middelen dienen om de externe mogelijk te maken.

4.1 Interne middelen

4.1.1 Een structuur (organisatorische opzet)

Aangezien het hier gaat om het beleid van de NVSH als zodanig wordt ook de gehele NVSH-structuur geacht bij te dragen aan de verwezenlijking van genoemde doelstellingen. Daarnaast zijn er echter werkgroepen, die zich gespecialiseerd met deze problematiek, of een deel daarvan, bezighouden. Deze werkgroepen zijn als volgt in de vereniging opgenomen:

(de lijnen zijn
communicatielijnen.)

V.R. : verenigingsraad
A.W.G. : afdelingswerkgroep

L.W.G. : landelijke werkgroep
D.B. : dagelijks bestuur

Onderdeel van deze structuur maken uit:

4.1.1.1 de afdelingswerkgroepen (AWG-en)

Een AWG maakt doorgaans (zie ook 4.1.1.2) deel uit van een NVSH-afdeling of regio. Zij is voor wat betreft haar financiële middelen gebonden aan de NVSH-afdeling waarvan ze deel uitmaakt en waaraan ze ook rapporteert.

De activiteiten die zij ontplooit zijn in overeenstemming met beleid en doelstellingen van de NVSH op het onderhavige terrein. Zij levert daartoe zelf een bijdrage door middel van haar vertegenwoordiging in de landelijke werkgroep.

4.1.1.2 de landelijke werkgroep (LWG)

Dit orgaan heeft tot taak om activiteiten van de AWG-en te coördineren en te bevorderen en het verenigingsbeleid op het betreffende werkterrein voor te bereiden, uit te werken of uit te voeren. Bovendien is zij eerstverantwoordelijk voor de activiteiten op het onderhavige terrein in die regio's of plaatsen waar geen AWG aanwezig is. De LWG bestaat uit:

- vertegenwoordigers van de AWG-en (één per AWG) en AWG-en in oprichting (dit zijn AWG-en die nog niet zelfstandig functioneren, zie hieronder),

- leden van het dagelijks bestuur (zie onder 4.1.1.3).

*(zie voetnoot)

Ten aanzien van de structuur heeft zij de volgende bevoegdheden:

- het benoemen van het dagelijks bestuur (zie onder 4.1.1.3),
- het benoemen van commissies die bepaalde deeltaken kunnen uitvoeren; deze commissies rapporteren aan haar,
- het benoemen van adviseurs, die haar bij haar werkzaamheden terzijde kunnen staan,
- het ondersteunen van AWG-en in oprichting; dit zijn AWG-en die (nog) niet door een afdeling waar ze werkzaam is, zijn ingesteld; dit uitsluitend indien er in de desbetreffende afdeling of regio geen erkende AWG op hetzelfde beleidsterrein werkzaam is. Deze situatie kan maximaal een half jaar duren.

N.B. als na een half jaar de betreffende AWG nog geen "onderkomen" (ook financieel) heeft gevonden bij een NVSH-afdeling, kan de LWG haar tot LWG-commissie benoemen.

De LWG rapporteert aan de Verenigingsraad van de NVSH met betrekking tot beleidsvoorbereiding en -toetsing op landelijk niveau.

4.1.1.3 het dagelijks bestuur (DB) van de LWG

Dit orgaan wordt benoemd door de LWG conform de bepalingen in het huishoudelijk reglement van de NVSH. Zij is verantwoording schuldig aan de LWG. Het aantal leden is niet bepaald, doch bedraagt minimaal 3 (voorzitter, sekretaris en penningmeester, dewelke in functie gekozen worden). De leden van het DB worden benoemd voor een periode van twee jaar en zijn onbeperkt herkiesbaar. De LWG heeft een afgevaardigde in de VR, die uit hoofde van deze functie toegevoegd DB-lid is. De functie van reserve-afgevaardigde in de VR heeft geen DB-lidmaatschap tot gevolg.

Taken van het DB zijn in principe voorbereiding van de besluitvorming en uitvoering van de besluiten betreffende dat gedeelte van het middelenpakket dat onder verantwoording van de LWG valt.

* tussenvoegen: De LWG komt in principe 1x per maand bijeen; zij bepaalt zelf waar en wanneer.

4.1.2 Kadervorming

In de AWG-en wordt middels het drie-fasen model (zie onder opvang) of langs andere, door de betreffende AWG-en te bepalen methoden, mensen gezocht die in staat en bereid zijn aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de werkgroep mee te werken.

De LWG, die ook voortdurend behoefte heeft aan mensen voor de door haar te verrichten taken, kan de AWG-en hierbij ondersteunen door middel van:

- het organiseren van introductiebijeenkomsten,
- vaardigheidstrainingen,
- vormingscursussen, e.d.

4.1.3 Beleidsontwikkeling

Teneinde het beleid verder te ontwikkelen, uit te bouwen en aan te passen (bijvoorbeeld conform nieuwe inzichten), kunnen de volgende middelen worden gebruikt:

- het opbouwen en beheren van een centraal archief
- het opbouwen en onderhouden van contacten met "sleutel"-groepen en -personen (dat zijn bijv. artsen, maatschappelijk werkers, onderwijzers, voorlichters, geestelijken, psychologen, reclaseringsambtenaren, advocaten);

De beleidsontwikkeling vindt welliswaar plaats op alle niveau's in de werkgroepen, adviseren hieromtrent aan de VR is primair een LWG-taak. De AWG-en wordt sterk aanbevolen om de door de LWG ontwikkelde beleidslijnen als basis voor al hun activiteiten te nemen.

4.1.4 Stimuleren en coördineren van activiteiten

Primair een taak van de LWG of door haar in te stellen commissies. Middelen hiervoor:

- het ondersteunen vanuit de LWG van de werkzaamheden van de AWG-en middels het verschaffen van informatie over ervaringen van andere AWG-en, over het archief, over financiële zaken, organisatie, enz.
- de agenda van de LWG-vergadering
- studieweekends en -dagen, e.d.

4.2 Externe middelen

4.2.1 Opvang

Een AWG-taak. Geschiedt in principe volgens een drie-fasen model:^{*)}

In de eerste fase richt men zich op de geïndividualiseerde problematiek (de hulpverlening in de persoonlijke sfeer). Deze fase omvat alle hulp die in het kader van individuele hulpverlening gevraagd en gegeven kan worden.

In de tweede fase gaat het om inschakelen in praat/gespreksgroepen, waarbinnen de problematiek bespreekbaar wordt gemaakt. (Mijn probleem wordt ons probleem).

De derde fase, waarvan werk/actiegroepen de middelen zijn, is de concretisering van het besef, dat mijn, ons probleem voor een groot deel HUN probleem is.

Overigens wordt niet iedereen geacht alle fasen te doorlopen.

4.2.2 Hulpverlening

Eveneens in eerste instantie een AWG-taak. Sommige aspecten, o.a. juridische, kunnen landelijk gecoördineerd worden.

Omvat:

- juridische hulpverlening (t.a.v. politie, justitie, gevangenis, inrichting). Adviezen, mogelijkheden tot gesprek e.d. aan en voor iedereen die dat wenst,

*) Richard de Vries.

- maatschappelijke hulpverlening. Doorverwijzing naar en van vertrouwde hulpverleners c.q. gesprekpartners.

Hulp wordt, voor zover mogelijk, verleend aan een ieder die daaraan behoefte gevoelt (op het desbetreffende terrein), zonder voorbehoud ten aanzien van de aard van een eventueel gepleegd delict. Financiële hulp kan niet worden verleend.

4.2.3 Documentatie

Zie voor specificatie onder beleidsontwikkeling en onder voorlichting.

4.2.4 Voorlichting en informatieverstrekking

Door middel van:

- thema-avonden,
- het (zowel schriftelijk als mondeling) verschaffen van informatie aan organisaties, groepen en personen die daar belang bij (kunnen) hebben of die erom vragen en aan "sleutel"groepen en -personen.

Dit is een LWG-taak voor zover het landelijk opererende organisaties betreft en een AWG-taak voor zover het gaat om "lokale" organisaties.

4.2.5 Publiciteit

Door middel van:

- het beschikbaar maken en stellen van standaardinformatiemateriaal zoals folders, affiches, informatiemappen e.d.,
- uitgave van boeken,
- bijdragen aan kranten, tijdschriften, radio en T.V.

Manier en aard van de publiciteit moet in overeenstemming zijn met het beleid dat we wensen te voeren.

In dit kader heeft de LWG de taak om, namens de NVSH, alle publiciteit die van de werkgroep uitgaat op het onderhavige terrein, te beoordelen, zo mogelijk voor het naar buiten treden en zondig aan de VR ter toetsing voor te leggen.

4.2.6 Extern discussieplatform, samenwerking

Er zijn organisaties, verenigingen en personen waarvan de doelstellingen geheel of gedeeltelijk met de werkterreinen van een bepaalde werkgroep samenvallen. Hiermee kunnen ontmoetingsgesprekken worden gehouden en kan worden samengewerkt met als doel verbreding en verdieping van de activiteiten.

Ook hier geldt dat dit zowel lokaal als landelijk kan gebeuren, waarbij tussen de AWG-en en LWG dezelfde taakverdeling geldt als bij 4.2.4 genoemd.

4.2.7 Diversen

Voorts kan gebruik worden gemaakt van elk legaal middel dat dienstig is voor het bereiken van ons doel. Gedacht kan bijvoorbeeld nog worden aan betogingen, demonstraties en dergelijke.

Minister de Ruiter 'stiekem ventje'

In een interview met Bibeb in VN bekennt minister de Ruiter, dat hij in zijn jeugd 'een erg stiekem ventje' was. Ik citeer: "Als kind heb je toch een ontzettende drang dingen te doen die niet mogen. Zolang het maar niet uitkwam." Nu vraag ik me af: is dit geen mooie aanleiding voor de jonge lezers van NIKS, om een briefje te sturen dat ze ook graag dingen doen die niet mogen, maar nog liever willen dat dat voortaan wel mag? Het lijkt raadzaam niet meer dan voornaam en leeftijd te vermelden. Het adres luidt: Plein 1, Den Haag.

Gorrit Goslinga

graag met kinderen omgaan

Onder deze titel verscheen in het maandblad "APROPOO", maandblad van een (katholieke) Belgische federatie van jeugdhuizen, een interview i.s.m. de studiegroep pedofilie Antwerpen, welke ons verzocht om publicatie ervan in NIKS. Niet alleen om te laten zien wat er in België mogelijk is, maar ook omdat in het interview een aantal zaken goed verwoord zijn nemen wij het artikel geheel over.

"Relaties zijn van grote waarde. Hebben doe je ze nooit. Zoeken moet je, verkennen, vinden, verliezen en zoeken steeds opnieuw.

"Maar ook steeds weer geniet je, en heb je van die heerlijke momenten samen.

"Wat van tel is, is het samen-zijn. Samen met die ander. En in die ander de vele mensen, de hele wereld die je wil omhelzen. (Apropoo, okt-nov. 1978)

Relaties kunnen velerlei vormen hebben. Een aantal mensen voelen zich zeer sterk tot kinderen aangetrokken, worden er verliefd op, willen met hen relaties opbouwen...

Deze pedofiel voelende mensen zijn zeer gewone mensen, net als jij en ik. Het zijn geen monsters, geen geweldenaars die kinderen meelokken om ze te misbruiken en kapot achter te laten.

Pedofilie is dus geen kriminele daad in de letterlijke zin van het woord: geen mis-daad tegen individu (het kind) of samenleving - zoals verkrachting en verdrukking dat wel zijn. Om een aantal redenen heeft men pedofilie toch in het strafrecht gebracht en over 'de pedofiel' de meest waanzinnige praatjes verspreid.

Daar Jongerengemeenschappen kiest om aan de kant van de zwakken in de maatschappij te staan, vonden wij het zinvol om deze mensen die terwille van hun gevoelens voortdurend gediskrimineerd worden, aan het woord te laten.

Een tijd geleden vertelde een pedofiel mij zijn verhaal. Het was een schrijnend getuigenis van onbegrip, van brutale inmenging van 'de machten' in diepmenselijke gevoelens, en van het geestelijke kapot maken van kinderen en volwassenen als offer aan 'de normen'.

Apropoo nodigde deze man en een gevoelsgenoot uit voor een gesprek. Om nogal duidelijke redenen worden hun namen niet vermeld.

een gesprek over pedofilie

APROPOO Jullie hebben het woord...

J.: Er zijn veel meer mensen die met pedofilie te maken hebben dan men wel zou denken. Men kan bij voorbeeld vragen stellen naar het waarom van het engagement van jeugdleiders. Wat is de motivatie van die mensen die zich lange tijd blijven inzetten? Uiteraard gewoon: graag met kinderen omgaan. Zit dat al niet ergens in de richting van pedofilie? Pedofilie heeft niet noodzakelijk sexuele konsekwenties; dat kan, maar dat hoeft niet.

Wellicht zijn er nogal wat mensen die schrikken van dat beeld. Het is namelijk zo dat pedofilie een sterke negatieve klank heeft. Je weet namelijk wel: het manneke in de bosjes... De naam alleen al: "Knapenschenner". Als pedofilie nu positief wordt voorgesteld - een veel reëler beeld - gaan een aantal mensen vrezen dat zij als persoon zullen herkend worden. Het eigenaardige is dat als die herkenning inderdaad gebeurt, men die man onmiddellijk totaal anders gaat waarderen. Alles wat die man deed, en waarvoor hij positief gewaardeerd werd, is vanaf dat moment onbelangrijk. Er is nog maar één element van tel: hij is pedofiel en dus is alles wat hij deed of zal doen slecht. Dat stelt ons voor het grote probleem dat hoe eerlijker en opener wij zijn naar de omwereld, hoe groter het risico is dat wij moreel kapot gemaakt worden.

W.: Dat is een moeilijke fase waar we doorheen moeten. Op een bepaald moment voelde ik dat ik zelf iets moest gaan doen aan onze problematiek. Dat kan eigenlijk alleen maar door het gesprek op gang te brengen.

Ik ben dus beginnen getuigen, vanuit mezelf, vanuit mijn eigen ervaring, vanuit mijn eigen gevoelens. Maar dan stel ik mij verdomd kwetsbaar op, hoor. Daarin kruipt dan erg veel energie, maar ondertussen zijn er nog de gastjes ook. Het probleem is dus nog wat zwaarder dan bij homofiele mensen die bij het zich strijdbaar opstellen nog emotionele bevrediging kunnen vinden bij elkaar. Voor ons kan dat niet, heeft getto-vorming geen zin. En een pedofiel voelende mens is iemand die heel graag contact heeft met kinderen, gewoon sociaal contact: dat kan dan seksueel zijn, maar dat hoeft niet. "Graag omgaan met kinderen", dat kan je bijna als een definitie beschouwen. Als wij dan voor onze gevoelens uitkomen, bots je onvermijdelijk op extreem negatieve reacties,

met als gevolg dat wij emotioneel voortdurend gekraakt worden. Komt daar nog bij dat er steeds derden (de ouders,...) mee gaan beslissen over de mogelijkheden van een relatie. Deze afhankelijkheid van de good-will van anderen brengt een voortdurende spanning mee.

APROPOO: Hoe reageren kinderen op de toenaderingspogingen van voor hen toch wildvreemde mannen?

W.: De omstandigheden zijn zeer verschillend. Als ik op de camping kom waar ik mijn vrije tijd doorbreng, staan de kinderen mij steeds op te wachten. Ik ben immers de enige die tijd voor ze heeft. En dat is belangrijk voor kinderen, voor hen is de enige norm "Dat is nen toffe" en zij stellen daar verder geen vragen bij. Dat gaat dus vanzelf. Onlangs kwam er zo een jongetje aangereden met de fiets en die stopt. En ik zeg daar goeiedag tegen. Die kleine voelt dat aan, die interesse...

J.: Het is dat wat kinderen waarderen: dat je aandacht voor ze hebt, dat ze gezien worden als volledige persoon, dat je hen even belangrijk vindt als de volwassenen, dat je hen gewoon en niet kinderachtig behandelt. Pedofiel voelende mensen zien eerst het kind en pas later de volwassene; meestal ziet men eerst de ouders en pas dan het kind van die ouders. Men vertelt mij vaak: er is toch een verschil in macht bij de relatie volwassene-kind, een volwassene kan een kind toch veel meer beïnvloeden. Opmerkelijk is dat dit wel als objectie gesteld wordt tegen een erotische binding, maar niet bij voorbeeld in de binding ouder-kind of leraar-leerling. Onze ervaring daarbij is dat als er in een pedofiele relatie macht gebruikt wordt, het eerder het kind is dat de volwassene om de vinger draait dan omgekeerd. Een kind voelt dat de volwassene emotioneel en sociaal zeer kwetsbaar is.

APROPOO: Waar ligt, enerzijds vanuit jullie ervaring en anderzijds vanuit de wet, de grens tussen het enthousiast bezig zijn met jonge mensen en het pedofiel zijn?

W.: Vanaf het moment dat een (jong)volwassene zegt dat hij bewust is van wat hij doet in zijn (al dan niet seksuele) relatie met kinderen, als hij het dus wat principiëel stelt, neemt de rechter hem

dat kwalijk. Als men anderzijds zou stellen dat men wat speels, wat nieuwsgierig was, en och god ja...een zwak moment..., O.K. dan, dat is onschuldig, dat wordt geklasseerd. Principieel is elke "intieme daad" van een volwassene met een kind strafbaar.

J.: Als de rechters zouden zien wat bijna dagelijks in de jeugdwegingen gebeurt, zouden ze nogal moeten straffen. Maar door toeval wordt er af en toe eens eentje uitgepikt, en die heeft dan pech. Indien dan blijkt dat er een relatie is, wordt die helemaal uitgepeuterd, en dat maakt agressief. Het verslag van een koel positioneel verhoor dat van iets fijns iets vuil en vies maakt...., dat maakt je gek van machteloze woede.

APROPOO: Kan een kind aan een verhoor onderworpen worden?

J.: Eigenlijk alleen na toestemming van de ouders. Weinig ouders weten dat echter, en de politie treedt die regels voortdurend met de voeten.

APROPOO: Gaat de wet er dan van uit dat het kind zelf geen actieve rol spelen kan in de opbouw van een relatie, dat het alleen misbruikt kan worden door de volwassene?

J.: Daar gaat men inderdaad vanuit: een kind kan geen geldige toestemming geven voor gelijk welke vorm van intimiteit. Daarom is het ook altijd "aanranding van de eerbaarheid van het kind", ook als het initiatief daartoe van het kind uitging en de volwassene passief blijft. Men vertrekt vanuit de oude visie dat kinderen a-seksuele wezens zijn en dat de seksualiteit daar ineens, met de puberteit, bij komt. Tot die tijd zouden kinderen moeten beschermd worden, want lichaam en seks is iets slecht, vies, gevaarlijk..... Als je er nu van uit gaat dat seksualiteit iets is dat bij de kinderen aanwezig is van bij de geboorte, is het te gek dat je hen gaat beschermen tegen iets dat in hen zelf ligt. Men beschouwt seksualiteit nog als iets dat van buiten op kinderen toekomt, en niet op de kinderen mag toekomen. Als zij gekonfronteerd worden met seksualiteit, worden ze aangetast in hun eerbaarheid. Ze mogen wettelijk zelfs hun ouders niet bloot zien. De visie hier achter is de sedert lang achterhaalde vooronderstelling dat men bij voorbeeld homofiel kan worden

als men in zijn jeugd ooit in contact komt met een homofiel (epidemie-effect!!). Daarom ook is een pedofiel voelend mens zo gevaarlijk, omdat juist hij alle banen en structuren waarin een kind volgens de maatschappelijke gegevenheid zou moeten geleid worden, afbreekt.

APROPOO: Hoe kunnen jullie uit de situatie geraken waarin men de pedofiel voelende mens heeft geplaatst?

J.: De emancipatie van tederheid, pedofilie in dit geval, hangt gewoon af van de emancipatie van het kind. Als het kind gezien wordt als autonoom persoon, dan kan het ook zelf kiezen met wie het wil omgaan (gewoon sociaal omgaan). Dan heeft men geen nood aan een apart probleem "pedofilie".

APROPOO: Zijn er rechters die begrip staan tegenover pedofiel voelende mensen?

J.: Rechters mogen dat niet. Zij moeten de wet toepassen. Er is in Nederland eens een rechter geweest die zichzelf onbevoegd verklaarde om te oordelen over de intimiteit tussen twee mensen. Maar dat is een unicum.

Een ander aspect: alle resultaten van wetenschappelijk onderzoek naar psychische trauma's bij kinderen na seksuele contacten met volwassenen tonen aan dat die trauma's veroorzaakt worden door de positionele verhoren, de sterk emotionele reacties van ouders en burens, enz..... maar niet door de gebeurtenis zelf. Niettegenstaande men dat weet komt toch telkens weer gans dat repressief orgaan in werking. Het gaat in dergelijke onderzoeken niet meer om het kind, maar wel om de wetteksten die moeten geëerbiedigd worden en die persoon die moet veroordeeld worden.

Als een pedofiel voelend mens dat niet doorheeft sleept hij ook nog de valse idee met zich mee dat hij de schuld zou zijn van de miserie van dat kind.

APROPOO: Ervaren jullie dat er meer begrip komt voor jullie situatie en dat er beleidsmatig iets aan gedaan wordt (vb. uit het strafrecht halen)?

W.: Langs de ene zijde ervaren we een -beperkte- politieke steun, maar die is niet sterk genoeg omdat wij als macht niet belangrijk genoeg zijn. Langs de andere zijde is er terug een enorme angstreactie. Bewustmakingsele-

menten en angstreactie schijnen elkaar zo een beetje te mijden. Een aantal mensen van onze studiegroep (een groep die we opgericht hebben om aan ons probleem wat te doen) vinden dat er samen moet gewerkt worden met anderen, o.a. homofielen, ... omdat het eigenlijk allemaal hetzelfde probleem is. Maar bewustwording is er maar wanneer men persoonlijk geraakt wordt.

J.: Ook pedofiel voelende mensen gaan zich pas engageren in de studiegroep van het moment af dat ze zelf al eens last hebben gehad met de politie en zich willen verweren. Wat je in een pedofiele relatie beleeft, vind je immers zo gewoon dat er geen enkele reden is om bij een speciale groep te gaan. Tot je ondervindt dat je relatie blijkbaar sterk ongewoon zou moeten zijn, en dat het sterk gestraft wordt.

APROPOO: Als ouders gekonfronteerd worden met hun kind in een pedofiele relatie, hoe reageren die dan meestal?

J.: De ouders reageren zeer sterk emotioneel. Zij zijn op dat moment voor geen rede vatbaar. Zij gaan wel rationeel iets verwoorden, maar de barrières zitten heel diep in hen zelf en hebben te maken met hun eigen seksualiteit. Je kan als ouder niet de seksualiteit van een ander aanvaarden als je niet je eigen seksualiteit kan aanvaarden. Daar zit

sterk de problematiek. Nog een andere dimensie is: het mag niet dat een kind genegenheid ontvangt van anderen en die genegenheid teruggeeft. Dat is een terrein dat de ouders toebehoort, tenzij de betrokkene dezelfde waarden hanteert als de ouders. Dus zeker geen pedofiel. Uiteindelijk is pedofilie structuurbedreigend. Structuur sociologisch gezien dan: de instituties van het huwelijk, gezin, ... Het is een breken met machtsverhoudingen in de samenleving. Daarom is het angstaanjagend voor vele mensen. De relaties hebben intrinsiek niet meer of minder problemen dan gelijk welke andere vorm van relatie. Ze worden problematisch gemaakt omdat ze volledig buiten de structuren vallen.

APROPOO: Is zestien jaar de leeftijd waarop kinderen (jongeren) seksueel niet meer aantrekkelijk zijn voor een pedofiel voelende mens?

J.: Ja...anders wordt het eigenlijk een homofiele relatie. Het komt wel vaak voor dat seksuele aantrekkingskracht weggaat, wederzijds, maar dat een vriendschapsband blijft bestaan. Dat is eigenlijk zeer normaal daar pedofilie geen éénrichtingsverkeer is, zoals het vaak wordt voorgesteld. Het is meestal wederzijds, soms ook éénrichtingsverkeer van het kind uit. Vooral in de leeftijd 12-15 jaar ondervinden kinderen een sterke aantrekkingskracht voor iemand (al dan niet erotisch). Dat heeft te maken

"Sommigen zeggen dan: jamaar, als volwassene heb je toch ervaring; een kind kan dat toch niet doorhebben waar je op aanstuurt. En dan denk ik: dat is toch normaal. Zolang dat kind speelt met mij, en 't is spelen om te spelen en ik; ik denk: 't is tof dat ik hem heb en ik hoop dat hij nog komt, dat ik hem nog kan ervaren en dat het ik weet niet wat kan worden. Op dat moment speelt dat voor die kleine geen rol. Dan ervaart hij toch wat hij ervaart. Ondertussen zal hij ook wel ontdekken: hé, die heeft mij graag en dan kan zich dat ontwikkelen. Het vallen van de frank, bedoel ik. Dat gebeurt soms zeer raar. Zo'n gastje van twaalf jaar die met zijn hoofdje naast mijn hoofd ligt, en dan voel ik wel dat hij dat graag heeft. Maar wat betekent dat dan? Ben ik dan wel eerlijk? Door zulke zaken voor hem te verwoorden maak je ze toch kapot!"

met de behoefte op die leeftijd om zelfstandig te zijn en toch geborgenheid te vinden, maar dan niet bij de ouders. Zij willen dus bij iemand terecht kunnen maar toch hun zelfstandigheid bewaren. En dat kan hier omdat een pedofiele relatie juist niet structureel ingebouwd is in de maatschappij, en zelfs marginaal is. Dat past dus volledig bij hun streven.

W.: Eens zij zestien zijn, verruimt ook hun maatschappelijke kijk. Zo komen ze o.a. met meisjes in aanraking. Het gebeurt dan ook vaak dat ze over hun liefje komen vertellen. Zij zien dat uiteraard niet als een tegenstelling. Een pedofiele relatie is voor de betrokken personen dus even gewoon als een heterofiele voor anderen. Alleen wordt het bij pedofiel voelende mensen tot een probleem gemaakt. De pedofiel kan je dus definiëren als "Een persoon die zich door de maatschappelijke repressie als anderszijnde in zijn verhouding tot kinderen ziet".

J.: Een vaak gebruikt anti-argument is kinderen hebben te weinig inzicht; zij zien niet dat een relatie slecht voor hen kan zijn. Maar in feite is het tegenovergesteld: kinderen voelen intuïtief aan bij wie ze terecht kunnen en bij wie niet. Een kind 'ervaart' meer, o.a. de taal van het lichaam, waarmee men niet zo gemakkelijk kan liegen.

W.: Ik kan met een kind stoeien en ik vind dat reuze en ik herken dat die kleine dat ook aangenaam vindt. Bij volwassenen trekt men dan al gauw een grens: ofwel blijf je van mekaar af ofwel stoei je met elkaar maar dan maak je duidelijk dat je het voor mekaar hebt, er komt dus een verwachting bij met voorwaarden errond. Bij een kind is dat gewoon een beleven: je stoeit, dat is prettig en dan is dat voorbij...; liegt men daar dan in?

Ik heb ook al meegemaakt dat zo een gastje een vriendinnetje heeft, maar ook steeds terugkomt naar mij. En dat is niet tegengesteld. Heel klassiek zou het moeten zijn: ik heb mijn vriendje en dat moet ik nu trouw zijn en hij moet mij ook trouw zijn, dus hij mag niet optrekken met iemand anders en ik ook niet... Dat is larie en apekool.

J.: Dat is dan de positieve kant van het marginale: het niet verdrongen zitten in enge vastgeroeste structuren.

APROPOO: Eén van jullie is getrouwd; is dat een bezwaar of vormt dat een geheel?

W.: Mijn vrouw was op de hoogte vóór we trouwden. Het hangt samen met wat we reeds zegden over mensen die met mekaar omgaan. Het hangt er ook van af hoe je een huwelijksrelatie ziet. Mijn vrouw heeft wel gedacht dat het over zou gaan en nam die kinderen er dus als iets niet-konkurrentieel bij. In wezen is dat wel konkurrentieel -man, vrouw, derde partij- in verband met de tijd die je voor elkaar hebt, de ruimte die je elkaar geeft. Dat vormde voor ons geen probleem. Het vormt wel een probleem in functie van de verwachtingen die je in elkaar stelt; zo bijvoorbeeld de verwachtingen die zij als vrouw heeft. Onze inzichten, ervaringen en verwachtingen op het gebied van seks waren vroeger zeer miniem. Na een tijd zie je de latent aanwezige verwachtingen vorm krijgen. Dan is het een kwestie van principiëel te weten: wat betekent het met elkaar omgaan. Teoretisch is dat bij ons geen moeilijkheid; praktisch zijn er wel een aantal problemen. Het heeft een jaar geduurd vooraleer ik het tof vond om haar lichaam, haar warmte bij me te voelen. Maar dan blijkt dat dat ook bij veel andere, heterofiele, koppels het geval is. Het echt goed kunnen vrijen is blijkbaar bij velen een probleem. Er is bijvoorbeeld bij velen de angst om geen orgasme te krijgen. Van het moment dat bij ons een aantal dingen uitgesproken waren, dat ik haar vertelde dat ik bij haar alleen klaar kwam als ik aan mijn vriendjes dacht en zij dat goed aanvaardde, groeide er zo een vertrouwen tussen ons dat de rest ook goed ging. ALS JE VAN ELKE OPGEDRONGEN INHOUD VAN EEN RELATIE KAN AFSTAPPEN, DAN KAN DIE RELATIE ZICH IN GUNSTIGE ZIN ONTWIKKELEN.

APROPOO: Het enige verschil tussen een pedofiele en een andere relatie is dus dat het bij jullie wettelijk gesanktionneerd wordt?

W.: Plus ook de sociale druk: het mag niet, dus moet alles stiekem gebeuren en wordt je nergens bevestigd. Dit geldt voor de volwassene en voor het kind. Maar niettegenstaande alles blijven we hopen, o.a. door te proberen iets te veranderen zowel aan de mentaliteit van de mensen als aan de maatschappelijke structuren.

(overgenomen uit APROPOO februari '79, Antwerpen, Kipdorp 20.)

Mijn zoon krijgt tien gulden zokgeld....
 Mij en de baavee...! Hij krijgt goeie
 lektuur te lezen, heeft mij en een
 Ping-pong-voel en mij.....
 IK werk me het lazarus en mijn vrouw
 is een prima wijf. Zijn moeder dus...
 Als ik wat gedronken heb, ben ik best wel
 gezellig. IK..! IK vertel dan de ene pikante
 boek na de andere... Ha-ha-ha...! IK dus....
 IK heb dan ook voor veel moderne ideeën
 begrip.....
 IK begrijp dus niet wat hij bij die
 viezerik te zoeken heeft.....
 IK dus.....

Theresienstadt 1941

De man, die ze allen de "keuken-soldaat" noemden, had een hart voor zwakken en zieken.. dat zegt men van hem. Vaak gaf hij aan moeders een extra rantsoen en stopte kinderen stiekum kleine hapjes toe. De mannen bleven wantrouwend tegen hem, omdat ze vermoedden, dat hij het vertrouwen van de mensen wilde winnen om aan informatie te komen. Het was ook opgevallen, dat hij een oogje op de kleine negenjarige Titus had.

Steeds wanneer ergens een karwij voor kinderen te doen viel, zorgde hij ervoor dat Titus zich er prettig bij kon voelen. Titus mocht zelfs bij hem grapjes uithalen en begon uit zichzelf de keuken-soldaat bij de voornaam te noemen.

Binnen korte tijd had men zich "uit angst" aan Herman's omgang met Titus gewend en men kreeg de algemene indruk dat het jongetje (wiens vader in Auschwitz vermoord was) door hem als een zoon werd behandeld. Op een nacht kwam Herman plotseling naar de barak waar Titus' moeder woonde en sprak urenlang met haar.

In ieder geval had niemand hem zien weggaan.

De volgende ochtend werden alle bewoners van deze barak gedeporteerd. De woede van de joodse kampbewoners trof de keukensoldaat, en men vond hem ergens vreselijk verminkt op een vuilnisbelt terug.

Barak na barak werd ontvolkt en gedeporteerd.

Titus wist het beter!

Hier zit hij, en vertelt jullie zijn verhaal.

De keuken-soldaat Herman had hem in deze nacht uit liefde het leven gered, omdat hij wist dat Titus' barakkengemeenschap de eerste zou zijn, die het slachtoffer van de "Endlösung" zou worden.

Herman had aan Titus' moeder verteld, dat hij pedofiel was en dat hij zijn grote liefde niet aan de SS uit wilde leveren. Hij had Titus in een levensmiddelenkist uit het kamp gesmokkeld en hem aan de groep "Ochtendsterren" toegespeeld.

Zonder de liefde van een pedofiel, was ik nu niet meer onder de levenden!

Mogen genen, die bereid zijn hun leven uit liefde te geven, jullie volk doorzuuren als een brooddeeg, zodat jullie een gelukkig volk worden.

Liefde is waardevol... ongeacht van welk soort ze is!

Toegedragen aan
mijn vriend Ralf.

Was getekend: Titus M.
Haifa, Israël.

(uit het Duist vertaald)

Rudy (II)

Rudy had me tijdens zijn eerste bezoek ook verteld dat zijn slaapka-
merraam op mijn raam uitkeek. Die avond kwam ik om tien uur thuis
van de avondschool. Toen ik het licht had aangedaan en net mijn jas
had opgehangen zag ik dat er aan de overkant met het licht geknipperd
werd. Rudy, dacht ik meteen.

Ik schakelde de zender in en draaide "Even in the quietest moments"
van Supertramp. Nu gingen de ramen aan de overkant open en begon hij
naar me te zwaaien. Zoiets had ik nog nooit meegemaakt.

De volgende middag kwam hij weer langs. Hij vond het zo gezellig
bij mij dat ie wel bij me in wilde trekken, verzekerde hij me. We
dronken gezellig thee en hij pakte een LP van Genesis uit de kast,
zette de versterker aan en vroeg of het eigenlijk wel goed was dat
hij die muziek draaide. "Natuurlijk" zei ik, "doe of je thuis bent".
Dat deed hij dan ook in die dagen. Elke middag kwam hij wel even langs.
En dan was de sfeer altijd even goed. Soms verscheen hij wel tijdens
het afwassen, dan greep ie resoluut de theedoek en droogde af.

Een keer op een avond bleek ik het eerste uur vrij te hebben van
school. Ik ging even op bezoek bij mijn vriend Cor die naast de school
woont om de tijd tot het volgende lesuur te overbruggen. In de gang
lachte hij me al toe. "Er zit boven iemand die jouw wel mag" zei Cor.
"Hij is mijn kortegolf radio aan het beluisteren." Meer informatie had
ik niet nodig. Binnen twee tellen was ik boven. Daar zat Rudy op Cor's
bed naar Radio Moskou te luisteren. Op het moment dat hij me zag begon
zijn gezicht te stralen. Even later kwam Cor met uitstekende koffie de
kamer binnen. Tegen achten moest ik weer naar school voor de laatste
les. Tegelijk ging Rudy ook. Naar huis, maar niet rechtstreeks. Hij
liep met me mee naar mijn school. Een hele omweg. Ik voelde dat hij
dondersgoed wist dat ik stapelgek op hem was. De manier waarop hij
naar me keek. Onder het lopen langs de vijver sloeg ik mijn arm om
hem heen. Rudy liet het rustig toe. En opnieuw verzekerde hij me dat
ie graag bij me zou willen wonen, als dat mogelijk zou zijn... Die ene
les op school leek zonder eind. Ik kon nauwelijks mijn gedachten erbij
houden. De leraar vertelde over de achtergronden van het probleem van
de Zuid-Molukkers die zich in Nederland niet happy voelen.

Met Rudy was een aparte communicatie voor laat op de avonden op
gang gekomen. Hij knipperde met het licht terwijl ik voor hem uit-
zond. Eén keer betekende: "Nee", twee maal: "Ja", drie "Ik ga slapen",
vier "goede" en vijf "slechte muziek". Zo was ik zijn privé radio-
station.

Nog steeds ben ik de heren van de rijksopsporingsdienst dankbaar
dat ze dit allemaal toelieten. Want het is onmogelijk om een vergunning
te krijgen voor het uitzenden van muziek op de FM-band.

Op een morgen kwam Reinier weer bij me. Hij had nooit verder ge-
vraagd waarom ik zo goed met z'n broertje van veertien overweg kon.
Hij zag in dat we elkaar wel lagen en liet ons met rust. Nu kwam hij
vragen of ik even op de koffie wilde komen. Zijn ouders wilden me
leren kennen.

* (wordt vervolgd)

Repelsteeltjes

(ingezonden brief)

Beste mensen,

Al een half jaar voordat het blad Niks op "de markt" kwam, hebben wij (drie Pedo's), via advertenties elkaar leren kennen en een "geheime bondgenootschap" opgericht onder de naam "Repelsteeltje". Onze bedoeling was, elkaar steun te geven en van elkaar te leren, om onze Pedofilie beter te kunnen accepteren en er beter mee om te kunnen gaan.

Het probleem waar we op het ogenblik mee te kampen hebben is van een andere "emancipatorische" aard.

Misschien kunnen wij via Niks daarop enkele reacties van lezers oogsten.

Iedereen weet, hoe belangrijk het is, in dit milieu een goede "camouflage-taktiek" te hebben, omdat we anders door onze begriploze Hetero-broers en zusters "verslonden" zouden worden.

Daarom hebben we vaak een poging gedaan om via V.N., de Volkskrant en verschillende andere bladen, aan een dialoog met Pedofiele meisjes te komen en zelfs eventueel met hen samen te gaan wonen.

Bedoeling A.: Camouflage, hebben we daarbij graag als bedoeling B. gezien!

Bedoeling B.: In plaats daarvan willen we het aspect "dialoog met onze zusters" in het kader van de emancipatie van de geslachten graag voorop stellen.

Wij geloven er heilig in, dat het bekijken van deze kwestie door betrokkene meisjes- en jongenspedofielen voor ons allen van essentieel belang kan zijn.

Maar waar zijn de pedofiele meisjes? Bevinden zich er een paar van hen onder de lezerskring van Niks?

En als dit (hopelijk) zo is... kunnen we dan in briefkontakt komen? Kunnen we dan over de vraagstukken met ze in gesprek komen? (per brief... per afspraak enz.)

Wat denken onze zusters over de gedachte: Pedo-jongen en Pedo-meisje... een vorm van alternatief samenwonen als antwoord op maatschappelijke gezindheids-uitspionering van de "vrijgezellen die met vieze dingen bezig zijn".

Kijk,... als stel "meisje en jongen" kun je een veilig wereldje scheppen en een stuk vrijheid verwezenlijken en je kunt van elkaar leren.

Mannen die van mannen leren zijn soms erg eenzijdig... daar weet ons "Repelsteeltje" alles van.

Wie schrijft er over deze kwestie naar: Postbus 442
Hoogeveen?

was getekend
de Repelsteeltjes: George
Ralf
Floris

KINDEREN

Lunteren, 13 januari 1979

Dit gedicht draag ik op uit dankbaarheid aan Anita, Marco en Gerardus, omdat zij mij tot steun zijn in deze moeilijke tijd, en mij onbevooroordeeld hun vriendschap en kinderlijke openheid willen laten delen.

anita

Zo lief, zo spontaan en zo ontzettend open als jij tegen mij bent, dat is juist hetgene wat ik zo graag wens, dat zoek ik al zo lang, En nu ik het van jouw zo onbaatzuchtig krijg, (dat ben ik niet gewend), Maakt het mij zo blij, maakt het mij het leven waard, en ben ik niet meer zo bang.

marco

Ik dank je, kleine vriend, dat ook jij jezelf zo maar aan mij geeft, Dat jij, door jouw onverschillige spontaniteit, mij een duw in de goede richting geeft. Als ik jou zie, dan herken ik een stukje van mij eigen, en als jij bij mij bent, dan voel ik de "groten" niet meer zo dreigen. Als jij dan ook nog met je mooie ogen naar mij lacht, dan ben ik niet meer bang, En daarvoor, mijn kleine vriend, blijf ik je dankbaar, mijn leven lang.

gerardus

Ook jou, Gerardus, bedank ik van harte, want ook jij gaf mij zomaar véél meer dan ik hier verwachtte. Door jou leer ik, dat vriendschap ook nog anders kan, Hoe jij met mij omgaat, daar wordt ik rustig van. Als jij mij jouw ervaringen op school vertelt, laat je mij duidelijk voelen dat je mijn belangstelling op prijs stelt. Dat geeft mij weer het gevoel dat ik leef, dat ik er ook bijhoor. En daarvoor, mijn vriend, ben ik ook jou, erg dankbaar voor. Mijn diepste wens is dat, ondanks mijn "slechte" naam, onze vriendschap, op deze grond, zo verder zal mogen gaan.

Theo Gerritsen.

65

JAAR

Op 17 maart wordt Ries van Wallenburg 65 jaar. "Volstrekt onbegrijpelijk voor mij, maar de kalender liegt niet..." zegt hij zelf.

Velen zullen zijn boeken "Jorg en de houten kraal" en "Albert" hebben gelezen. De schrijver zou het op prijs stellen reacties te ontvangen over deze boeken, te horen hoe ze ontvangen zijn en wat de lezers er aan hebben gehad.

Een derde boek van zijn hand is op dit moment gereed om gedrukt te worden; er is echter nog geen uitgever bereid gevonden het in zijn pakket op te nemen. Misschien kan één van de NIKS-lezers hem hierbij helpen?

Reacties graag zenden aan:
Ries van Wallenburg
Venkelstraat 79
Apeldoorn

platenrubriek

Onderstaande muziek-rubriek heeft niet de bedoeling op de aktualiteit in te gaan, doch alleen een stimulans te zijn voor zovelen die muziek genegen zijn, en een verwijzing naar zoveel rijkdom op dit gebied. Het geheel is opgedragen aan al onze "muzikale" vrienden.

Deze bijdrage staat in het teken van de Benelux, en stelt van ieder van de drie landen 4 schijfjes voor. Tim Visterin met knapenkoor van de Zingende Wandelkring S. Norbertus, met "Suikernonkel" en "Kinderen over heel de wereld" (Vogue VB 168).

De 14-jarige Johnny Wendy, Hammond-organist, met de eigen komposities "Dancing Cats" en "Smoke Face" (A.D.S. 519).

Spirit Free, bestaande uit Patrick, 16 j., gitaar en zang, Ives, 14 j., orgel en zang, en Olivier, 15 j., slagwerk, brengen "Sunday" en "What d'you do" (Ronnex R1441).

De jonge jongen Bruno Clement zingt op zijn eentje "Wij gaan met verlof" en samen met de zanger Leo Carli brengt hij "Doe je oogjes toe" (Plastic Sound P.S. 1003).

Jouke met "Als ik groot ben" en "Jouw kleine jongen" (Lowland 18Q117) John Woodhouse and his magic accordion met een Eindhovens Jongenskoor: "carnaval in Zuid-Amerika" en "Kleine Vogel" (Philips 6012 084).

De Makkertjes brengen het wel bijzondere plaatje "Stop de zeehondjesmoord" en "Hé meneer!" (Elf Provinciën / ELF 68.85).

Adje Trum tenslotte zingt "Als ik rijk was" en als B-kantje "Als Wilma zingt" (CBS 7004). De jonge Luxemburgse Roby jodelt "Appenzeller" en "Hemechts-Jodler" (Luxembourg-Sound 070-17103). Dezelfde Roby gaat ook geen western-liedjes uit de weg, en zingt "Ech misst emol de Sheriff sin" en "Weider klenge Cowboy" (Luxembourg-Sound 070-17806).

De Letzeburger scouten - bij hun 50-jarig bestaan - brachten een plaatje uit met o.a. "Route d'ami tié" en "Le camp nous apelle" (Dis-cotone LS-4501).

En Chorale Infantine Mondercange brengt de volbloed Luxemburgse liedjes "Den Hieschen", "Un eng Léierchen", "Beim Weier" en "Fréihjohrs-liddchen".

LPG

Adressen:

Landelijke Werkgroep

N.V.S.H. Landelijke Werkgroep Pedofilie

werkgroep tot emancipatie van oudere-jongere relaties

NVSH - LWGP

Postbus 64

Den Haag

*

*

N V S H

N.V.S.H. Verenigingskantoor

Postbus 64, Den Haag

tel. 070-469709

N.V.S.H. telefonische hulpdienst

070 - 60 00 10

Afdelingswerkgroepen:

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Kritzingerstraat 77
Leiden	Postbus 136
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Korte Houtstraat N2
Utrecht	Wittevrouwensingel 100
Venlo	Hogeschoorweg 81

Overige kontaktadressen:

Delfzijl	Corn. E. Horsten, Middelplaat 18
Rosmalen	Postbus 132
Zoetermeer	Postbus 540

België:

Antwerpen	Studiegroep Pedofilie, Volkshogeschool Elcker-Ik Consciencestraat 46, 2000 Antwerpen
Leuven	Studiegroep Pedofilie, College De Valk Tiensestraat 41, 3000 Leuven

Duitsland:

Düsseldorf	DSAP (Deutsche Studien- und Arbeitsgemeinschaft Pädophilie), Postfach 320208, D-4000 Düsseldorf-30
------------	---